

[Knud Lind]

langhalm på. Vi har naturligvis bemærket os, at forskellige topfolk inden for LO har protesteret voldsomt mod forslaget. Det bestyrker os blot endnu mere i det saglige og rigtige i dette forslag.

Personligt mener jeg ikke, at lovforslaget er en jagt på organisationerne, som man har anført her fra talerstolen. Når der ikke er organisationspligt for offentligt ansatte, er det så ikke naturligt, at de, der ikke ønsker at være med i organisationerne, får ret til at være med i samarbejdsudvalgene? En rimelig fordeling. Skal kun de, der er medlem af de socialdemokratiske organisationer, være med i samarbejdsudvalgene? Det er reelt spørgsmålet. Hvor er hr. Otto Mørchs demokratiske sindelag blevet af i denne sag?

Jeg vil også godt lige citere en enkelt ting fra Tjenestemændenes Fællesudvalg. De udtaler i skrivelse af 17. marts 1982 under punkt 3 om nogle af begrundelserne for, at mindretal blandt de ansatte også skal sikres repræsentation:

»Hertil bemærkes, at antallet af uorganiserede statstjenestemænd er så lavt, at det tæles i promille, et forhold, der på ingen måde kan begrunde indgreb af den påtænkte karakter«.

Det vil sige, at hvis der er ganske få, set med socialdemokratiske briller, så skal de reelt ikke have nogen chance for at komme ind i et samarbejdsudvalg. Det er jo reelt det, man siger med disse ord.

Ordføreren for SF beklagede, at det radikale venstre er med her. Det radikale venstre kan jeg se er medforslagsstiller – man må så blot håbe, at de holder fast og ikke som i mange andre sager springer i sidste omgang. Vi håber det bedste.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

At socialdemokratiet ikke kan medvirke, kommer ikke som nogen overraskelse for centrum-demokraterne, og jeg må som andre ordførere håbe, at hr. Otto Mørch vil ændre holdning under udvalgsforhandlingerne.

I forbindelse med forespørgselsdebatten 18. marts 1982 fremgik det klart af arbejdsministerens redegørelse, at en kontorfunktionær i Århus kommune havde fået medhold, idet retten fandt, at man ikke kunne tvinge den pågældende til at være organiseret. Den pågældende skulle blot være medlem af en

arbejdsløshedskasse. Denne dom kan inden for statens område og det kommunale område føre til, at de mange, som for tiden føler sig tvunget ind i en politisk rettet organisation, vil ændre kurs og blot være medlem af en arbejdsløshedskasse.

Tjenestemændenes Fællesudvalg har den 17. marts 1982 tilskrevet folketingets partier, som hr. Knud Lind var inde på, vedrørende dette beslutningsforslag, at TFU på det skarpeste tager afstand, idet de bl.a. påpeger, at personalerepræsentanter til SU alene vælges blandt de organiserede ansatte efter organisationernes regler. Hertil skal jeg blot sige, at det bl.a. er på dette punkt, man vil have en ændring, således at personalerepræsentanterne også kan vælges blandt uorganiserede.

Endvidere bemærker TFU, at antallet af uorganiserede statstjenestemænd er så lavt, at det kun tælles i promille, hvorfor beslutningsforslaget er udtryk for proportionsforvrængning, idet en minoritet gives rettigheder på det store flertals bekostning. Det er der slet ikke tale om med forslaget, idet mindretallet eventuelt skal repræsenteres gennem forholdstalsvalg.

FTU siger i skrivelsen, at folketinget ikke ved lovgivning kan tvinge de organiserede ansatte til at lade sig opstille til valg eller deltage i møder, hvortil uorganiserede måtte have adgang, og herved tvinges Tjenestemændenes Centralorganisation til at udtræde af SU og overlade ledelsen til de få uorganiserede ansatte. Dette må efter min opfattelse tages som en trussel mod folketinget. Også andre er repræsenteret i SU end tjenestemandsansatte, f.eks. de overenskomstlønne-

de. De demokratiske retningslinier bliver efter CDs opfattelse lidt tyndslidt, hvis ikke man kan sidde sammen i SU, uanset om man er organiseret eller ej. Det gældende SU-cirkulære tilsigter samarbejde mellem ledelse og personale, hvorfor det må være rimeligt, at alle uanset tilhørsforhold til organisationer må have indflydelse på lige fod i alle spørgsmål.

Lone Dybkjær (RV):

Når jeg hører fremskridtspartiets ordfører, hr. Knud Lind, må jeg et par gange over for mig selv citere en tidligere radikal leder, der sagde, at det drejer sig ikke om, hvem man